

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 54/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti t., s. r. o., K., zastúpenej advokátkou JUDr. V. B., K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er/5483/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti t., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. decembra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti t., s. r. o., K. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie

jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er/5483/2012.

Sťažovateľka uviedla, že 29. júna 2012 podala návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, ktorý následne 13. júla 2012 požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd listom zo 17. augusta 2012 postúpil vec Okresnému súdu Košice II. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 3 NcC/30/2012-18 z 21. septembra 2012 rozhodol, že na konanie je príslušný okresný súd. Dňa 25. októbra 2012 okresný súd vyzval súdneho exekútora, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy predložil rámcovú kúpnu zmluvu, ručiteľskú zmluvu a rozhodcovskú zmluvu. Hoci súdny exekútor požadované doklady v stanovenej lehote predložil, okresný súd mu dosiaľ nevydal poverenie na vykonanie exekúcie. Sťažnosť sťažovateľky z 12. októbra 2012 na postup okresného súdu spôsobujúci zbytočné prietahy v tomto konaní predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr 207/12 z 5. novembra 2012 vyhodnotil ako dôvodnú a za vzniknuté prietahy sa ospravedlnil.

Podľa názoru sťažovateľky v dôsledku prietahov v predmetnom konaní došlo k následkom, ktoré sa už nedajú zásadne napraviť ani odstrániť. Vymoženie dlžnej sumy bude pravdepodobne neúspešné, pretože povinný v 1. rade nedisponuje žiadnym majetkom a na majetok povinného v 2. rade je vedená iná exekúcia. Táto situácia vyvoláva u sťažovateľky pocity krivdy a zúfalstva a spôsobuje stratu dôvery k orgánu, ktorého úlohou je ochrana zákonnosti.

Sťažovateľka preto žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er/5483/2012 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietahov a zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 3 300 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 269,58 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er/5483/2012 odôvodnená tým, že

okresný súd takmer päť mesiacov nerozhodol o vydaní poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie.

Ústavný súd konštatuje, že právo domôcť sa výkonu vykonateľného rozhodnutia je považované za integrálnu súčasť súdnej ochrany zahrňujúcej aj právo účastníka konania na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov.

Z ustanovenia § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva, že súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul... Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d), ktorým je v zmysle tohto zákona notárska zápisnica... a vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu...

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo/11/2010 z 26. septembra 2011, v ktorom uviedol:

„... Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia – určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať)...

Exekučný súd je však v exekučnom konaní zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk, ktoré sú vymedzené v § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. Toto zákonné ustanovenie umožňuje exekučnému súdu preskúmať aj materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku. Ak exekučný súd zistí naplnenie niektorého z dôvodov uvedených v § 45 zákona č. 244/2002 Z. z., je povinný exekučné konanie zastaviť bez ohľadu na to, v akom štádiu (fáze) sa exekučné konanie nachádza. Ustanovením § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. však nie je vylúčená možnosť exekučného súdu zastaviť exekúciu za splnenia predpokladov uvedených v § 57 Exekučného poriadku.

Preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom možné iba v zmysle § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. (rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom)...“

Keďže v danom prípade bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, Obchodného arbitrážneho súdu K., okresný súd nemal povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od jej doručenia. Ústavný súd zistil, že okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 10. decembra 2012 a 12. decembra 2012 ho expedoval súdnemu exekútorovi. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že dĺžka napadnutého konania sama osebe nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky, preto jej sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 91/2012).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2013